

Konseilspræsidenten (Hørring): Jeg staar ikke med Kniven i Haanden, jeg staar ikke med en provisorisk Finansloov i Haanden, og jeg kan derfor ikke forstaa den Sammenligning, det ærede Medlem fremkom med. Jeg har kun vægret mig ved at give nogen Erklæring, men jeg har aldeles ikke udtalt mig om, hvad jeg vil gøre under visse Omstændigheder. Det er noget, jeg selvfølgelig forbeholder mig at udtale mig om senere, hvis jeg da overhovedet vil gøre det, inden jeg handler.

Wulff: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at gøre nogle ganske korte Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse fra Konseilspræsidenten. Jeg har trykket mig ved at bede om Ordet, fordi jeg ikke staar som Fører for noget Parti her i Salen og altsaa maa tale paa egne Begne. Men jeg har dog fundet mig fuldstændig berettiget til at gøre det paa Grund af den stærke Underfregning af den højtærede Konseilspræsidents Ord, som skete af det ærede Medlem for Møen (Bøjfen), og som vedrørte Forelæggelsen af Skattelovene i den Skikkelse, hvori de bleve vedtagne af Folketinget. Jeg har ment og forstået de fremdragne officiose Udtalelser om det ny Ministeriums Politisk saaledes, at det agtede at fortsætte dets Forgængers Reformpolitik, og at det altsaa agtede at forelægge disse Skattelove paa ny. Det maatte man vente, fordi det er rimeligt, og jeg ønskede det, fordi jeg er Tilhænger af disse forskellige Skattereformer, men jeg havde ventet, at de vilde blive forelagte igen i den Skikkelse, hvori de bleve forelagte i Aar, og at det høje Ministerium vilde søge at gennemføre dem paa en saadan Maade, at der toges fornuddent Hensyn til de Ønsker, der ere fremkomne fra forskellige Sider i Landet. Jeg kan ikke andet end forstaa den højtærede Konseilspræsidents Ord paa samme Maade som det ærede Medlem for Møen. Naar den højtærede Minister erklærede at ville forelægge Lovene i den Skikkelse, hvori de ere vedtagne i dette Ting, forstod jeg det saaledes, at Ministeriet vilde lægge sit Lod i Bøgtstaaalen til den efter min Mening ensidige Opfattelse, som er gjort gældende her, og altsaa støtte denne Opfattelse. Nu er jeg af den Mening, at disse Reforme bør gennemføres, men jeg er ogsaa af den Mening, at der hersker forskellig Opfattelse af den rette Gennemførelsesmaade af disse Reforme, og jeg mener, at begge Opfattelser, der gøres gældende, ere berettigede, saa Reformerne bør gennemføres under Hensyntagen til begge Sider. Jeg er ikke af den Mening som det ærede Medlem

for Møen, at disse to Opfattelser ere af den Bestaaffenhed, at den ene af dem nærmest hører Byerne til, den anden Landet, lige saa lidt som jeg mener, at den ene tilhører Middelstanden, den anden de andre Samfundsklasser. Efter min Mening ere disse Opfattelser vidt forgrenede i forskellige Kredse af vort Land, ikke blot saaledes at forstaa, at samme Erhvervs Medlemmer kunde have delte Opfattelser, men ogsaa saaledes, at i Forholdet By og Land breder den ene Opfattelse sig ikke inden for Købstadsmurene, og den anden paa Sognekommunernes fri Felt. Jeg tror, det er vidt udbredte Opfattelser, der hver for sig er herskende i store Kredse af Befolkningen. Derfor tager jeg Ordet som Indehaver af den Ansæelse, som ikke er bleven delt af dette Tings Flertal navnlig om Toldspørgsmaalet. Jeg beklager den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, fordi de nødvendig maa føre til, at talrige Klasser, som høre til Landets rolige Borgere, og gerne ville modtage enhver Regering imødetommende, og give den den Tilslutning, som de evne at yde, maa stille sig defensivt mod Regeringen i Stedet for at støtte den. Jeg taler, som sagt, ikke paa noget Partis Begne, og hvorvidt jeg taler paa nogen Samfundsklassens Begne, vil Tiden vise. Ogsaa jeg vil sige, skønt naturligvis i en Maalestok, der maa være ringere end den, den højtærede Minister benyttede, at det maa være Gerningerne og ikke Ord, der maa vise, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, og hvorledes man skal stille sig til hinanden. Jeg kan ikke se rettere, end at vedkommende Samfundsklasser og vedkommende Individuer i de forskellige Samfundsklasser maa betragte det ikke blot som en Ret, men ogsaa som en Pligt, saa energisk som muligt at værge deres Opfattelse, uden derfor at tilsigte noget fjendtligt mod andre Samfundsklasser. De benytte sig blot af deres grundlovmæssige Ret til at sørge for, at de Interesser, de have, ikke lide Skade ved de Reforme, som agtes gennemførte. Det var blot dette, jeg har anset det for rigtigt at udtale ved denne Lejlighed.

K. M. Klausen: Jeg vil kun tillade mig at gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Naar jeg har tilladt mig at fordømme Nejteorien, er det af den ganske simple Grund, at jeg i den ser en overordentlig stor Fare og en Hindring for, at man ved Finanslovgivningen kommer til at gavne de Klasser i Samfundet, som trænge haardest. Da det, som sagt, staar for mig